

Fa ràbia

En general, després d'haver llegit tants disbarats, m'importa poc el que digui la premsa cavernícola sobre tot el que envolta el procés independentista. Ja ha quedat tan demostrada la falta de voluntat d'entendre què està passant que molts catalans hem perdut les ganes d'explicar-nos davant de qui no té cap intenció d'escoltar. Tot i així, no deixa de fer una certa ràbia comprovar la tergiversació permanent a què, des de certs mitjans, se sotmeten els esdeveniments. En la interpretació mediàtica que aquests mitjans fan del tsunami independentista, s'acostuma a escampar un tòpic que a mi em fastigueja especialment. És quan, des de la premsa més rànica i casposa, s'entesten a descriure el procés sobiranista com si fos un projecte, o una dèria, del president de la Generalitat. De tant repetir-ho, segur que hi ha qui s'ho arriba a creure. Titulars del tipus «Mas se jacta de que superará a Luther King con su cadena» (com si l'acte l'hagués convocat Artur Mas, que ni tan sols va participar-hi), o l'expressió recurrent «la consulta de Mas» (com si fos una mania seva), han aparegut a *El Mundo*, *La Razón* o l'*ABC* amb tota naturalitat durant les darreres setmanes.

Ignorar que el president Mas (i, de retruc, tots els polítics que donen suport al moviment) no defensa una iniciativa pròpia sinó que simplement s'ha afegit a un clam popular; ignorar que la reivindicació surt de la societat civil i que una part important de la classe política amb prou feines s'ha limitat a fer-se seu el discurs, és d'una baixesa periodística que ratlla el ridícul. És clar que vendre un procés civil irreversible, una iniciativa ciutadana, com si fos l'obsessió d'un líder messiànic i manipulador, demonitzant la seva figura, deu ser més fàcil de pair. Parlar de «la cadena de Mas», «la consulta de Mas» o «el referèndum de Mas» deu ser més assumible que parlar de «la cadena catalana» o «la consulta catalana», perquè identifica amb claredat i dóna rostre al suposat artífex del procés. És com si creguessin que si acaben amb el president, amb el líder messiànic, acabaran amb l'independentisme. És com si no volguessin veure que no és una part considerable de la societat catalana qui s'ha afegit al projecte del president, sinó el president que ha entomat el projecte que demana una part considerable (que no tota, ja ho sabem) de la societat catalana i que cal una consulta per quantificar-la (com cal, també, per quantificar aquesta «majoria silenciosa» que alguns es fan seva automàticament).

Molts ja fa temps que no ens alterem pel que diuen de nosaltres en alguns mitjans de Madrid. El que passa és que, al capdavant, som humans, i sentir dir segons quines bajanades (encara que el resultat acabi sent just el contrari del que es pretenia) fa molta ràbia...